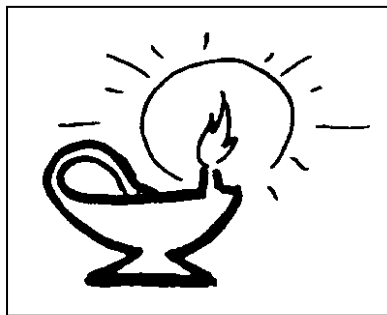

Lábam előtt mécse a te igéd, ösvényem világossága

Zsolt 119:105

Aszódi Mécse

2008. június

65. ZSOLTÁR

A karmesternek: Dávid zsoltáréneke.

Téged illet a dicséret, ó Isten, a Sionon! Neked teljesítik a fogadalmakat.

Te hallgatod meg az imádságot, hozzád fordul minden ember.

Erőt vettek rajtunk a bűnök, de te megbocsátod vétkeinket.

Boldog, akit kiválasztasz, és közeledbe engedsz, hogy udvaraidban lakozzék. Hadd teljünk be házad javaival, templomod szentségével!

Félelmet keltve, de igazságosan válaszolsz nekünk, szabadító Istenünk! Benned bízik mindenki a föld széléig és a messzi tengereken,

aki hegyeket hoztál létre erőddel, és hatalmat öltöttél magadra,

lecsillapítottad a tengerek zúgását, hullámaik zúgását, a nemzetek háborgását.

Ezért félnek jeleidtől még a föld határain lakók is. Kelet és nyugat tájait ujjongásra indítod.

Gondoskods a földről, megöntöződ, nagyon meggazdagítod, Isten patakja tele van vízzel. Gabonával látod el az embereket, így gondoskods a földről.

Barázdáit megitatod, göröngyeit elegyengeted, záporosóval porhanyítod, növényzetét megáldod.

Megkoronázod az évet javaiddal, és nyomaidon bőség fakad.

Legelők sarjadnak a pusztán, ujjongás övezi a halmokat.

Nyájak lepik el a legelőket, a völgyeket gabona borítja, ujjonganak és énekelnek.

IMÁDKOZZUNK NYÁRI ÁLDÁSOKÉRT!

Ebben a zsoltárban a 10. verstől néhány tollvonással kirajzolódik a kánaáni nyár természeti képe. Halljuk, amint csörgedezik

a patakokban a zápor vize; látjuk, ahogy növekszik kert és mező növényzete; szinte érezzük a tűző nap melegét, szemünk előtt érlelődik a termés. Isten „javakkal koronázza meg” a gazdasági évet.

A javak, a táj szépsége, a környezet varázsa még nem minden. A beteg embert nem gyógyítja a virágillat, a bűnöst nem mossa tisztára a záporosó. Bajainktól, gondjainktól pihenni sem tudunk. Hiányérzetünk a „tele kamra, tele pince” falain túli dolgokra is kiterjed. Kár, hogy sok ember nem számol az anyagi tényezők köreit meghaladó valóságokkal! Ezért lelke a gazdagodó környezetben is csak senyved, ő pedig boldogtalanabbnak érzi magát a koldusnál.

A szép nyár lázba hozza az embereket. Zsúfolódik a forgalom, szinte az egész világ útra kel, hogy valahol, távoli tájakon találja meg felüdülését. Onnan szeretné hazavinni az év többi hónapjaira is elegendő élmények gazdagságát. Hajszoltan veti magát a pihenésbe.

Hajolj le egy csendes hajnalon az első harmatos fűszálhoz, és Isten ragyogó nagyságát felismerve megtalálod, amit addig hiába kerestél: a boldogságot, a nyugalmat és a felüdülést. Az idegen szépség helyett megtalálod az otthon szépségét. A száguldó rohanás helyett a megfontoltan megtett lépés nagyszerűségét. E nyár áldása karnyújtásnyira van előtted! Semmi másra nincs szükséged, csak egy elmélyült pillanatra Istennel. Egy igazi testvéri közösségre. Egy meghitt imaközösség, egy szépen szárnyaló ének kitarja előtted a mennyei Kánaán mindennél szélesebb látóhatárát.

Dr. Sebeni Olivér – forrás: Imádkozzunk!

GYÜLEKEZETÜNK TAGJA

Kovács Ferenc, felesége Erzsike
és gyermekeik: Fruzsina, Alida, Dorottya

Tulajdonképpen a mi családjunk az aszódi gyülekezetben a folyamatosan legrégebb óta itt levő család, 1974 szeptembere óta veszünk részt a gyülekezeti életben. Én Dunaharasztról származom, Erzsike Kokadról.

Családjunk tagjainak életkora ma összesen 197 év, de 34 évvel ezelőtt ketten együtt se voltunk 46 évesek. Viszont most újra kettesben ülünk le reggelizni, ketten isszuk a kávékat vasárnapi ebéd után, kettesben tartunk áhítatot, és kettesben gondolkozunk az elmúlt életünkről és a jövő terveiről.

Visszatekintve közös életszakaszunkról megállapíthatjuk, hogy Mennyei Atyánk-nak gondja volt rólunk az elmúlt évtizedekben.

Erzsike egy apró településen töltötte gyermekéveit, majd a tanulni-vágyás nagyvárosba vitte, először Debrecenbe, majd Szegedre ment tanulni. A védőnői diploma megszerzése után a szomszéd faluban dolgozott körzeti védőnőként. Nem sokáig vigyázta a csecsemők és édesanyák egészségét az első munkahelyén, mert a szerelem és az élet útja Aszódra vezette. Házasságot kötöttünk 1975. márc.29-én. Később nemcsak elméleti szinten folytatta mesterségét, hanem a gyakorlatban is kipróbálta a gyermekgondozás örömeit első gyermekünk, Fruzsina megszületése után. Nekem a helyi Gimnázium és Szakközépiskolában volt a munkahelyem. Első közös lakásunk a Falujárók útja 20-ban volt, majd egy újabb szolgálati lakást kaptunk a Kossuth u. 99-ben. Erzsike nagyon megszerette Iklad népét, még ma is megismeri az utcán azt a

30 éves fiatalembert, aki akkor csecsemőként a karjaiban volt. Néhány év múlva újabb kislányunk született Alida. Gyermekeinkkel sokat játszottunk, az ének, a versek, de még a közös tanulás is sok örömben részesített bennünket. Közben mindketten újra a felsőoktatás iskolapadjait koptattuk, hiszen a csecsemő gondozása, vagy a középiskolás diák szakképzése, nevelése újabb és újabb ismeretanyag megszerzését igényli. Az iskolák befejezése után hozzáfogtunk a családi ház felépítéséhez, ami három év alatt sok öröm és fáradtság árán elkészült. Az alapozás idején született meg harmadik lányunk Dorottya. A rendszerváltás után érdeklődéssel vettünk részt a helyi közéletben, feleségem képviselő lett, én az iskola igazgatóhelyettese. Dóri akkor lett bölcsődés, amikor Erzsike bölcsődevezető lett, 1988-ban. 1998-ban sikerrel pályáztam meg egy gödöllői szakközépiskola vezetői állását. 2007-ben visszakerültem az aszódi középiskolába.

Úgy érezzük lányainknak szép gyermekkoruk volt, rendszeresen kirándultunk együtt, igyekeztünk a zene, a vers, az irodalom, a művészetek irányába segíteni érdeklődésüket. Éveken keresztül a toalmási Élet Szava Kastély táborozói, majd később munkatársai voltak, az akkor megszerzett kapcsolatok ma is ápolják. A lányok a középiskolai évek után elkerültek itthonról, de a család jó ízét elvitték magukkal és kamatoztatták. Fruzsina angol bölcsészdiplomát kapott Debrecenben, majd a szakfordító és tolmács szakot is elvégezte. Munkájához szükséges volt a művelődés-szervezői diploma, abban is eredményes volt. Jelenleg az „Ének a Nemzetekért” nemzetközi alapítvány magyarországi menedzsere-tolmácsa, nagyon szereti, amit csinál. Alida kislány korától művészi érdeklődésű volt, és álma teljesült az elmúlt évben, amikor végzett az Iparművészeti Egyetem fotó-művész szakán. Idén másoddiplomászként végez design-menedzser szakon. Dóri a napokban vizsgázik egy iskola színész szakán, bár mostani érdeklődési területe a klasszikus ének, ezen a pályán képzelet el jövőjét. Urunknak hála és köszönet, hogy megtartotta eddig is gyermekeink testi és szellemi

életét, és azért különösen, hogy mindhárman az Ő népe közé tartoznak.

Mindketten hisszük, hogy ebbe a gyülekezetbe Isten irányította lépteinket, és terve van velünk továbbra is. Gyermekkorunk óta bemerített hívők vagyunk, Erzsike a gyermek munkában, én a gyülekezeti feladatokban veszek részt 1983-tól a gyülekezet vezetőjeként, 2005 óta presbiterként. A galgagyörki missziót több mint 10 éve együtt kezdtük el, és örömeinkre szolgál, hogy már szinte az egész gyülekezet részt vesz ebben a munkában.

Erzsikével szeretetközösségben élünk, jól kiegészítjük egymást. Figyelemmel és türelemmel vagyunk egymás iránt, és gyakran szerzünk egymásnak örömteli meglepetéseket.

Miközben írtam a cikket, egy ismert éneket dúdolgattam:

„...Az Ővé vagyok, gyermeke vagyok, gondot visel rólam az Úr, mert ővé vagyok”

Aszód, 2008. június 5.

A cikket írta: Kovács Ferenc és egyetértett vele: Erzsike

Gyermeknap Aszódon

forrás: Aszódi Tükör – 1991. június

Az aszódi baptista imaházban június 2-án, vasárnap délután gyermeknapot rendeztünk. Tizenhárom meghívott gyermek jött el, akik azelőtt még nem voltak imaházunkban.

Husztá Csabáné, Valika néni fordította gyermeknyelvre az evangéliumot, amely arról szólt, hogy a jó pásztor hogyan talált rá az elveszett bárányra. Mikor megtalálta, megsimogatta, ölébe vette, és nagyon örült neki. Ha száz bárányból egy is elvesz, megy a jó Pásztor, és az egyet is megkeresi. A szemünk sem rebbent, úgy figyeltük a filcre tapadó figurákat és a történet szereplőit. Én már hallottam ezt a történetet, de mégis szívesen hallgattam meg újra. Legtöbben most hallották először.

Több éneket is tanultunk ezen a napon. Az aranymondást nagyon hamar megtanultuk – még énekelni is! A felnőttek velünk

együtt énekelték: „Engedjétek hozzám a kisgyermekeket...” Nagyon tetszett a gyermekeknek az az ének, hogy „Szívem csendben az Úrra figyel, ki segít.” A végén halkán énekeltük, és többször ismételtük.

Volt bibliai vetélkedő is. Ez nagyon izgalmas volt! Ha az egyik csapat nem tudta a választ, a másik csapat „elrabolhatta” a pontokat a jó válasz ellenében. A vetélkedőn kaptunk könyvet, „kinder tojást”, rágót, csokoládét. A végén a gyülekezet szeretetvendégséggel kedveskedett az összegyűlt gyermekcsapatnak.

Nagyon boldogok voltunk ezen a napon!

A gyermeknap nekem nagy ünnep. Egy éve, ilyen napon merítkeztem be.

Kovács Alida

6. osztályos tanuló

NÉHÁNY ÉVVEL EZELŐTT TÖRTÉNT...

1994. június 20-26. között a **KE**retyén **GYE**rmekevangelizáció és **LE**lkigondozó **M**isszió gyermekevangelizáló hetet szervezett Aszódon. Gyülekezetünk tagjai is aktívan támogatták a tábort és a szervezőket.

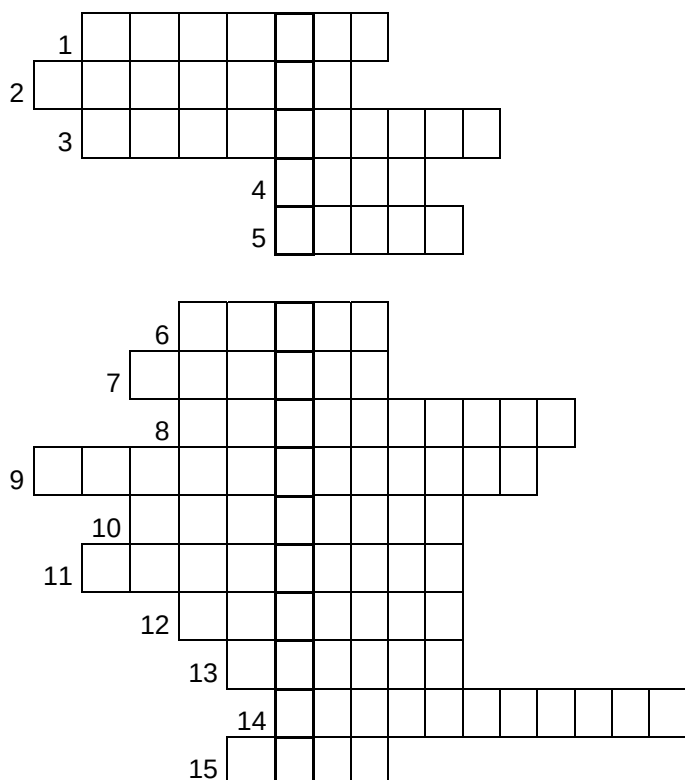
1996. június 30-án ünnepeltük gyülekezetünk 60 éves jubileumát. A gyülekezet régi és akkori tagjai, az Aszódon szolgált és szolgáló lelkipásztorok és a meghívott vendégek együtt adtak hálát a 60 év áldásaiért, az Úr megtartó kegyelméért.

1997. június 1-én bemerítési istentiszteleten vehettek részt a testvérek. Örömeinknek és fehérruhásainknak a péceli baptista testvérek adtak otthont és „vizet”. Két testvérünk: Zemplényi Józsefné és Kalocsainé Brecksok Erika tettek bizonyosságot hitükről és merültek a hullámsírba, hogy feltámadjanak az új életre.

1997. június 15-én a gödöllői testvérekkel örvendezhettünk együtt Szirtes András testvér lelkipásztorrá avatásán. Testvérünk 10 éven át szolgált hűségesen Urát a gödöllői gyülekezet lelkipásztoraként, míg 2007-ben megkapta a hazahívó szót.

1998. június 28-án Kovács Zsolt és felesége, Enikő, kislányukat, Orsikát hozták egy gyülekezetünkbe. A gyermekbemutató szolgálatát a boldog nagypapa, Kovács László testvér végezte.

DÁVID

1. Hányadik király volt Dávid népének? (2Sám 2)
2. Saul fia, aki Dávid nagyon jó barátja volt (1Sám 20)
3. Ezt lőtte ki a jóbarát Dávid érdekében (1Sám 20)
4. Dávid apjának neve (1Sám 16)
5. Zsoltáríró király volt (pl. Zsolt 40)
6. Saul lánya, Dávid felesége (1Sám 18)
7. Dávid ezt a filiszteus óriást győzte le (1Sám 17)
8. Dávid tette fővárossá ezt a várost (2Sám 5)
9. Dávid élete végén ezt a bűnt követte el (2Sám 24)
10. Ebből a városból származott Dávid (1Sám 16)
11. Dávid tánc és ének kíséretében szállította a fővárosba (2Sám 6)
12. Dávid hosszú hajú fiának neve, aki fennakadt a cserfán (2Sám 18)
13. Ezt tette Dávid egyik fia, emiatt Dávidnak menekülnie kellett (2Sám 15)
14. Ez szállta meg Saul engedetlensége miatt – két szó egybeírva (1Sám 16)
15. Izrael népének első király (1Sám 10)

A függőleges sor megfejtése:

.....

A bölcs rabbi, meg a tanítványa betérnek egy faluba. Ahogy mendegélnek, szembetalálják magukat egy hatalmas, vicsorgó kutyaival. Azonnal futásnak erednek, nyomukban meg a kutya.

- Miért szaladunk előre, rebbe? – kérde lihegve a tanítvány. – Hiszen azt írja a Talmud, hogy igaz embert nem illet az eb fogaival.

- Ebben biztos lehetsz! – kiáltja vissza a rabbi. – Csak abban nem bízhat, hogy ez a kutya olvassa a Talmudot.

.....

Egy szép napon a mennyben Szent Péter izgatottan járul az Úr elé:

- Uram! A gazdag emberek küldöttsége van itt, és üzleti ajánlatot hoztak!

- Nocsak!

- Azt mondják, hogy felajánlják vagyoniuk felét cserébe azért, hogy vagy a tevé szabd át kisebbre, vagy a tű fokát nagyobbra.

.....

Két gyengébb képességű kispap találkozik:

- Hogy sikerült a vizsgád?

- Hát, tulajdonképpen... Illetve egészen pontosan... vagyis objektíven nézve...

- Ne is folytasd! Én is megbuktam.

Melyiket higgye Isten?

Egy családfő hálát adott a reggelinél, hogy Isten oly gazdagon ellátja övét. Mindjárt ima után azonban rossz szokása szerint elkezdett zúgolódni, hogy milyen silány és mily kevés a reggeli. Kislánya félbeszakította:

- Apukám, hiszed-e, hogy Isten hallotta, amit az imént imában mondtál?

- Persze, hogy hiszem. – válaszolt az apa.

- És azt is halotta Isten, amit a reggeliről mondtál?

- Természetesen – felelte csodálkozva.

- Akkor apukám, mondd, melyiket higgye Isten? – kérdezte a kislány.

Impresszum:

Szerkesztette: Mártonné Szászi Ildikó
Aszódi Baptista Gyülekezet
2008/06.